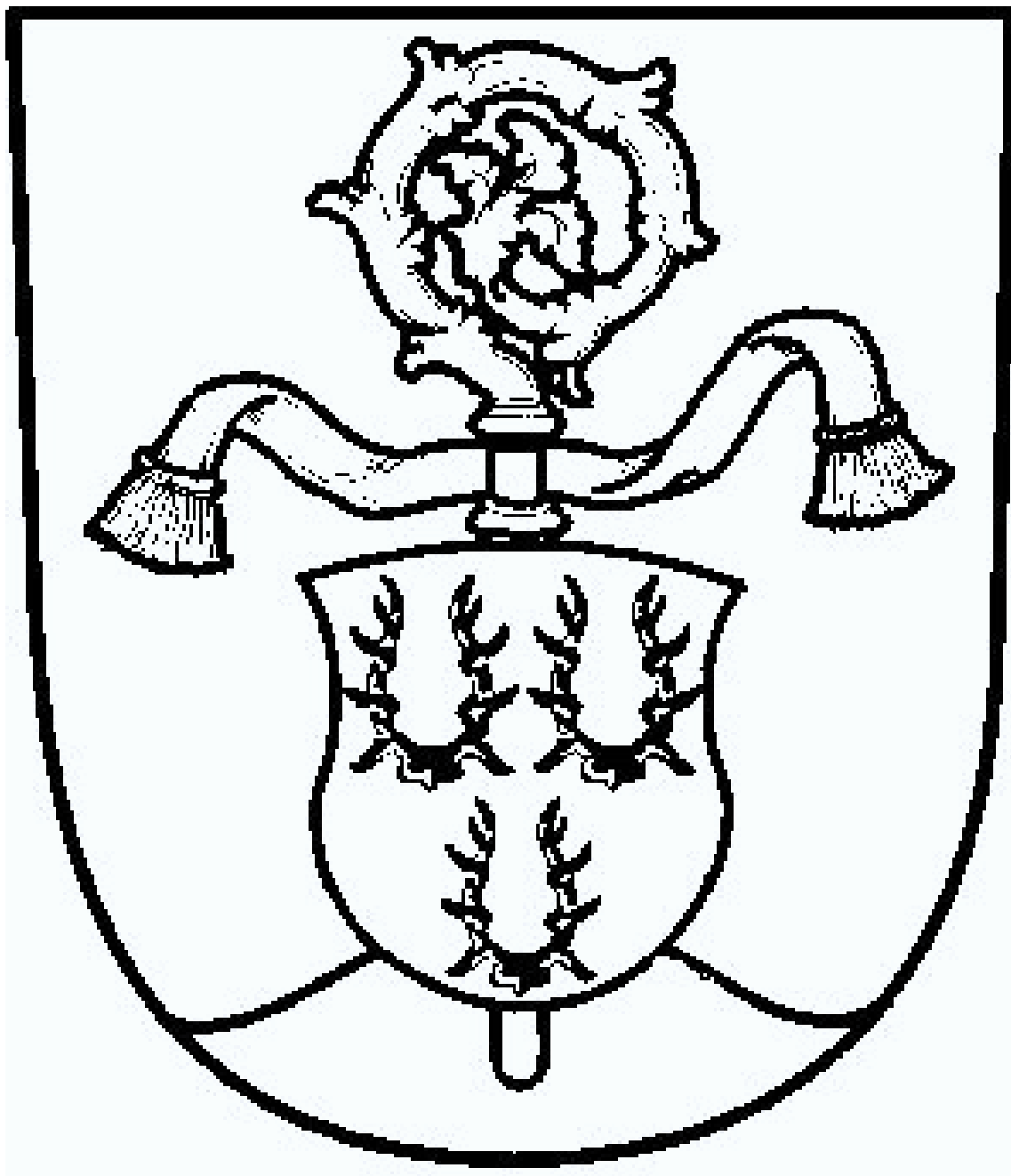

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

Číslo 4

2015

červenec - srpen

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 120 ks

Slovo starosty

Vážení občané, tyto Děpoltovické listy otvíráte na začátku léta, v době prázdnin a dovolených. Možná že jste právě někde u rybníka nebo na horách, nebo jen tak relaxujete doma na zahrádce – každopádně Vám přeji pěkné léto plné sluníčka, bez starostí a mráček nejen na obloze ...

Když už mám slovo, chtěl bych jej věnovat malému zamyšlení, které považuji za nejdůležitější - o komunikaci radnice s vámi, s občany. Pokud nebudeme diskutovat s veřejností o našich záměrech, pokud nebudeme mít od vás zpětnou vazbu, potom možná budeme žít v představě, jak skvělou práci děláme pro obec, ale ve skutečnosti budeme žít ve skleníku vlastní důležitosti mimo reálný svět, tak jak žijí mnohdy naši ministři, poslanci či senátoři.

Jsem proto rád, že o veřejná zasedání je v naší obci z vaší strany velký zájem. A že vznášíte připomínky a podněty. Jsou věci, které se dají vyřešit obratem, druhý den nebo za týden, potom jsou záležitosti, které potřebují nějaký čas na nalezení nejlepšího způsobu či potřebných peněz a bohužel se objevují také návrhy, které prostě splnit nejdou. Buď proto, že nás k tomu neopravňuje legislativa, nebo jsou mimo naše finanční možnosti.

Setkávám se také s kritikou – věcná kritika nevadí, k tomu také veřejná zasedání slouží, aby jste nás upozornili na nedostatky, o kterých my sami nevíme, protože si jich třeba nevšimneme, navíc nemůžeme být všude.

Vzájemná diskuze je smysluplná pokud má reálný základ. S vašimi připomínkami, podněty i kritikou já i zastupitelstvo obce pracuje a snaží se ve své činnosti naplňovat vaše představy jak zlepšovat i nadále život v obci.

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

5. Zasedání zastupitelstva obce Děpoltovice

5. Zasedání zastupitelstva obce Děpoltovice se konalo ve středu 24.6.2015 v 17,00 hodin ve Společenském domě.

Program zasedání

1. Zahájení
2. Rozpočtové opatření č. 1/2015
3. Záměry obce na prodej pozemků
4. Dodatek č. 1 smlouvy o spolupráci obcí mezi statutárním městem Karlovy Vary a obcí Děpoltovice (mateřské školy)
5. Žádost obce na Pozemkový fond ČR o úplatný převod pozemků p.č. 74 a p.č. 1316/15, k.ú. Děpoltovice
6. Různé

Rozpočtové opatření č. 1/2015

Rozpočtové příjmy	5 545 000,00 Kč
Rozpočtové výdaje	5 545 000,00 Kč

Výše rozpočtových příjmů a výdajů zůstává stejná jako u schváleného rozpočtu, změny proběhly u rozpočtových výdajů v rámci jednotlivých kapitol.

Knihovna Děpoltovice

Provozní doba knihovny a veřejného internetu o prázdninách

Pondělí	10,00 – 12,00 a 14,00 – 16,00 hodin
Úterý	10,00 – 12,00 hodin
Středa	10,00 – 12,00 a 14,00 – 16,00 hodin
Čtvrtek	10,00 – 12,00 hodin

ODPADY A OBEC JAKO PŮVODCE ODPADŮ

Odpady jsou součástí našeho života, i když bychom byli radši, kdyby jí nebyly. Praotec Čech a jeho družina si mohli dovolit veškerý svůj odpad pohodit vedle své chatrče. Jenže dnes nás tady žije více než sto na kilometru čtverečním a každý vyprodukuje ročně dvě a půl tuny odpadu, se kterým si příroda neumí poradit jako dříve, protože podstatná část tohoto množství je tvořena odpadem v přírodě nerozložitelným. A tak se musíme k odpadům chovat jinak než oni současníci praotce Čecha.

Na prvním místě nám to ukládá při své činnosti povinnost omezovat jejich množství a není-li který neohrožuje lidské zdraví a v souladu s tímto zákonem.

zákon. V něm se říká, že každý má předcházet vzniku odpadů, to možné, odstranit je způsobem, životní prostředí a který je

Dále bychom měli poslechnout zdravý rozum – když budeme odpady vršit nekontrolovatelně ve svém okolí, brzy se se v nich budeme brodit po kolena. Často také říkáme, že je naše krajina krásná, ale je opravdu krásná hromada stavební suti ve křoví a budou u nás turisté obdivovat louky zbarvené PET lahvemi a kelímky od jogurtů?

Bohužel, boj s odpady není jednoduchý. Vyžaduje po nás disciplínu – často býváme svědkem jak chodec rozbaluje některou z potravin a obal, byť sebenepatrnější odhazuje v dál a neuvědomuje si, že stokrát nic umožilo vola a stejně tak naše planeta, pokud po ní bude chodit sedm miliard stejně nedisciplinovaných chodců tento nápor může zvládat jen po omezenou dobu.

A rada na závěr: zkusme problém vyřešit sami a odpady neprodukujeme. Víme, že to není možné zcela, ale určitě lze množství odpadů omezit. Když své odpady hned doma roztřídíme, zjistíme, že na jedné hromádce máme plasty, papír, sklo případně kovy. Bioodpad by na vesnici měl každý likvidovat na svém kompostu nebo uložit do „obecního“ kontejneru. Nebezpečný odpad pak odevzdáme při svozových dnech v obci. Nakonec nám zbyde malá hromádka nevytříděného odpadu, který chťe nechťe patří do popelnice či kontejneru na komunální odpad.

A jak vypadá sběr odpadů v obci za 1.pololetí roku 2015 v číslech?

Komunální odpad svezenny z popelnic	50,86 t
Komunální odpad svezenny z kontejnerů	84,14 t
Separovaný odpad papír	3,842 t
Separovaný odpad sklo	3,550 t
Separovaný odpad plasty a nápojový karton	1,452 t
Nebezpečný odpad	0,032 t
Pneumatiky	140 ks

Domníváte se, že z celkového množství odpadu vyprodukovaného na našem území je 7 % vytříděného odpadu hodně? Já si to nemyslím.

CO DO KONTEJNERU NA KOMUNÁLNÍ ODPAD NEPATŘÍ

Elektroodpad (např. televize, ledničky)

Velkoobjemový odpad (nábytek, koberce, linolea, umyvadla, vany apod.)

Stavební suť

Pneumatiky, části autovraků

Ořezané větve, shrabané listí a tráva

Průvodce architekturou Karlových Varů

Také se vám stalo, že jste se při návštěvě Karlových Varů bezděky zastavili před některým z domů či jiným stavebním objektem a obdivovali jeho vznešenou krásu. Krásu ze které na vás dýchla historie lázeňského města. „Kdy jsi byl postaven, kdo tě navrhl a postavil?“ Na to jsem se v duchu ptal mnohokrát.

Odpověď na tyto otázky mi dala kniha „Průvodce architekturou Karlových Varů“ kterou dal dohromady pracovník Národního památkového ústavu, pan Lubomír Zeman (mimo jiné autor návrhu znaku obce Děpoltovice a jeho obecního praporu). A protože se jedná o výjimečnou knihu, budu vám z ní v několika kapitolách citovat, včetně historie vzniku tohoto lázeňského města.

Ve druhé polovině 19.století a zejména na přelomu 19. a 20.století zaznamenaly Karlovy Vary největší rozmach, který se projevil jak v tradiční lázeňské zóně, tak na území podél Ohře. Pro toto období se vžilo označení Zlatý věk Karlových Varů. Překotný hospodářský i stavební rozvoj nastal po napojení na železniční síť v roce 1870 – 1871 na Buštěhradskou dráhu z Chebu do Prahy. Počet návštěvníků a lázeňských hostů se zvýšil téměř dvojnásobně. Bylo proto třeba stavět nové penziony, kavárny, hostince a další veřejné budovy jako lázně, sanatoria, kolonády apod. Městská rada spolu se stavebním úřadem usiluje o řízení nové zástavby zadáváním tzv. regulačních, zastavovacích plánů celých lokalit, na jejichž základě je pak výstavba povolována. První zastavovací plán je zpracován firmou Slowak a Čerych z Prahy v roce 1872 pro dokončení Sadové třídy. Nad ní pak vyrůstá první vilová čtvrť zvaná Westend včetně anglikánského chrámu (1876-1877), synagogy (1875-1877) a pravoslavného chrámu (1893-1897). Od Sadové ulice byla vybudována nová široká promenádní ulice Zahradní podél městského parku a Teplé a nová zástavba města se postupně šíří směrem k nádraží Buštěhradské dráhy (dnešní Horní nádraží). Vzniká tak celá dnešní tzv. obchodně-správní část města s hlavní komunikační tepnou, ulicí císaře Františka Josefa (dnešní třídou T.G.Masaryka). Vše se staví velice rychle, obvykle během jednoho roku. Ovšem s ohledem na lázeňskou sezónu se stavby mohou realizovat pouze v zimním období, aby nic nerušilo během sezóny lázeňské hosty. Na stavební činnost byla tedy vyhrazena doba od října do května, tedy šest měsíců. Stavební úřad magistrátu vydal řadu podmínek pro nové stavby. Od roku 1873 platil například zákaz staveb čtyř a vícepatrových domů, včetně nástaveb a neváhá zasahovat i do stavebních projektů. Již od počáteční romantické fáze historismu je snaha dát městu zdání světovosti. Čerpá se s více stylových zdrojů, od neogotiky a neoromantiky až k čisté neorenesanci jakou je například Zítkova Mlýnská kolonáda postavená v letech 1869-1881. Architektura lázeňského města je charakterizována značným vlivem a výraznou orientací na vídeňské prostředí. Nejvýznamnějšími místními staviteli a architekty v tomto období byli Konrad Eckl, Emanuel Grim, Josef Waldert a Alfréd Bayer.

Největší význam pro architektonický výraz Karlových Varů měl bezesporu světově proslulý ateliér Fellner a Helmer. Ti zde vyprojektovali řadu důležitých objektů, jež dodaly městu svébytnou a dodnes obdivovanou atmosféru. Vedle Vřídelní, Tržní a Sadové kolonády s tzv. Blanenským pavilónem, to jsou zejména Městské divadlo, Císařské lázně, Slavnostní sál Grandhotelu Pupp, Stefaniewarte (dnes Goethova vyhlídka), hotel Střelnice (dnes Národní dům).

Památné stromy Karlovarského kraje

167) Valeč – „Hraniční duby“
(obvod 505, 523 cm, výška 16,5, 18 m)

Na rozhraní lesa a starých zarůstajících sadů na severovýchodním úbočí Šibeničního vrchu, přímo na hranici Karlovarského a Ústeckého kraje 1 km od Vrbičky stojí dvojice mohutných dubů. Podle pověsti je zasadil na konci 17.století odbojný poddaný Johan před vlastní popravou. Byl chycen dráby, když chtěl uctít svatebčany a nevěstu Veroniku zvěřinou upytlačenou na panském. Jeho posledním přáním bylo, aby duby, symbolizující jeho a Veroniku, rostly vedle sebe a mohly se vzájemně dotýkat. To však vrchnost nedovolila a určila vzdálenost mezi stromy větší. Při pozdějším zpracování tereziánského katastru byly oba statné duby stanoveny hraničními stromy. Větší dub (Johanův) má kmen dělený do vidlice silných kosterních větví, o něco menší „Veronika“ má průběžný kmen s nápadným otvorem na bázi kmene. Oba starobylé stromy jsou duté, hustě zavětvené, ale silně proschlé.

STRÁNKY HASIČŮ

Svatý Florián – patron hasičů

Nechť kdekoliv oheň vzplane, já splním svoji povinnost.
Pro záchranu životů, Pane, dodej mi síly dost.
V náručí vynést dítě, když ještě nevypršel čas,
ale i starce, matku, která má šedý vlas.
Stále na stráži stojím, protože povoláný jsem,
před ohněm blízké chráním a pomoci chci všem.
Když z Tvé vůle se má stát, že sám přítom život ztratím,
žehnej Pane mé rodině a laskavou rukou vrať jim,
co při plnění poslání jsem jiným lidem dal.

Legenda o svatém Floriánovi

V nerovném boji proti moci ohně bylo hledání nadpřirozených bytostí v nouzi pochopitelnou lidskou reakcí. Jak daleko sahají různé legendy – pověsti, pokoušeli se lidé v nouzích tělesných i duševních získat modlitbou a obětováním daru, ochranu a pomoc nadzemských mocností si přivolávat. Náboženství stavělo do popředí odjakživa jako příklady takové osoby, které příkladným chováním a svými činy měli posilnit útěchu či důvěru ve vlastní schopnosti.

Svatý Florián patří mezi nejpobulárnější české svétce. Narodil se někdy v polovině 3.století našeho letopočtu někde na území dnešního Rakouska. Nejdříve působil jako plukovník římského vojska poté jako správce římské provincie Noricum. Za vlády císaře Diokleciána a jeho spoluvladaře Maximiána jako horlivý křesťan tajně pomáhal pronásledovaným křesťanům. V roce 304 n.l. byla odhalena jeho sesazen. Vyšetřoval ho soudce třikrát zbit provazy a meči a víry. Svatý Florián byl krku svržen z mostu do řeky Enže. Byl pohřben v Linci, avšak později byly jeho ostatky převezeny na místo, kde nad jeho hrobem byl v 6.století postaven klášter sv. Floriána. Svatý Florián bývá nejčastěji zobrazován jako římský voják s přilbou, mečem a korouhví vylévající z vědra vodu na hořící dům. Jeho památka je oslavována 4.května, stal se patronem všech hasičů, kominíků a zedníků. Je patronem proti požárům a vodě.

Floriánovo „hasičství“ je však třeba chápat v původním slova smyslu jako hašení požáru lidské zloby a nenávisti. Svatý Florián má proto v rukách nádobu vody života, která má hasit vyprahlost a zlo.

Léto – nebezpečí požárů v přírodním prostředí

Vyšší letní teploty a menší množství srážek značně zvyšují riziko vzniku požárů v přírodním prostředí. Obvykle pak období prázdnin a dovolených je tím nejrizikovějším. Bohužel je tomu tak, že naprostou většinu těchto požárů způsobí člověk svou nedbalostí, ať již při zakládání nebo manipulaci s o něm nebo kvůli neopatrnosti při kouření. Je tedy nutno připomenout, že například kouření v lesích, parcích, či hájích je ze zákona zakázáno a rozdělávat a udržovat oheň lze jen v místech k tomu určených. Nedodržením těchto pravidel hrozí provinilci při přistižení tučná pokuta. Dále je samozřejmě zakázáno odhazování hořících nebo doutnajících předmětů nebo předmětů, které mohou požár způsobit. Opatrně je třeba pak zacházet i například s přenosnými vařiči, které při troše nepozornosti rovněž mohou způsobit požár.

Požáry tohoto typu se hasičům obtížně likvidují, jedná se totiž o požáry technicky, fyzicky a časově náročné. Obvykle k požáru dochází v těžce přístupném terénu, kde nelze plně využít hasičskou techniku, hlavně chování ohně kupříkladu v lese je nevyzpytatelné a oheň se může šířit i pod zemí.

Neberme proto výše uvedená rizika na lehkou váhu a mějme na paměti, že i malá jiskřička snadno způsobí obrovskou katastrofu.

Vzpomeňme třeba na požár lesa v národním parku České Švýcarsko v červenci roku 2006, kde s ohněm bojovalo po dobu 8 dní na 9000 profesionálních i dobrovolných hasičů, ve skalnatém a těžko přístupném terénu o rozloze zhruba 25 hektarů. A příčina? Odhozený nedopalek cigarety.

Zpráva o výletu hasičů 2015

Den první 3. 7. 2015

Z obce kupodivu vyjždíme naprosto přesně a po krátké zastávce v Nové Roli, Počernech a Staré Roli, kde nakládáme zbytek jednotlivých účastníků zájezdu, nabíráme směr k našemu cíli, kterým je letos pro změnu Liberecký kraj. Asi po hodině jízdy začíná být některým hasičům nevolno a tak využívají příslušné léky k jeho zmírnění. Nejlépe se osvědčil lék Slivovicemin, který je možno užívat i jako prevenci. Na jejich obhajobu musím říci, že lék nebyl zneužíván a jakmile nevolnost polevila, byl ihned z léčení vysazen a nahrazen lékem Pivonal, který má daleko mírnější účinky. Ale to už se blížíme k městu Děčín. Zde je plánovaná zastávka na oběd a krátkou prohlídku zámecké Růžové zahrady nebo náměstí (mnozí z nás stihnou obojí). Máme kliku, řidič autobusu pan Jaroslav Havlíček nás vysazuje přímo na náměstí u hotelu Česká Pošta. A tak neváháme, protože terasa restaurace je zatím volná a první většinou sytíme tělo – dobrý oběd, dobrá obsluha, dobrá cena, prostě 3D. Poté jdeme nasytit ještě duši.

Z Děčína vyrážíme tak, abychom v plánovaný čas byli v Liberci – Vratislavicích, kde nás čeká exkurze pivovaru. I přes malinkaté bloudění jsme u jeho brány včas. Následuje prohlídka pivovaru Konrád za doprovodu vtipného průvodce. Pivovar je starý jeden a půl století s klasickou technologií výroby piva (současné zařízení pivovaru je samozřejmě mladší). Během prohlídky horkého bloku – varny jsme se ohřáli a naopak při prohlídce chladného bloku – sklepů jsme se naopak notně zchladili (4⁰ C). Prostě jenom na tričko to nebylo! Dozvěděli jsme se také, že dvanáctistupňový ležák z tohoto pivovaru je nejlepší na světě. Očekávali jsme proto že při závěrečné ochutnávce budeme moci jeho kvality ocenit – no, místo ležáku jsme ochutnali cca deci 11⁰ piva. Ještě že byla otevřená podniková prodejna, kde jsme si něco ze sortimentu pivovaru koupili domů.

Nasedáme do autobusu a vydáváme se k cíli dnešního dne – na Šámalovu chatu. Opět malinkaté bloudění (informační tabule jsou slabinou naší země) a jsme u ní. Na to, že se jedná převážně o dřevěnou chatu starou přes sto let, je tato „stará dáma“ v celkem dobré kondici. Po ubytování a večeři využívá každý po svém chvíli večerního volna – někdo jde na procházku, někdo se hned snaží zavodnit tělo po velmi horkém dni tekutinami všeho dostupného druhu. K tomu nám hraje polovina „šramlu“ Toník Pech a jeho Old boys, kteří jsou rovněž účastníky zájezdu. Venkovní posezení trvá pouze do chvíle, kdy s přibývajícím tmou na nás zahájila nálet armáda tiplic. Bereme proto s povděkem nabídku obsluhy restaurace, abychom se přemístili do jejích vnitřních prostor. Zde také zakončujeme v „rozumnou dobu“ první den.

Den druhý 4.7.2015

Po vydatné snídani se vydáváme zpět do Liberce na prohlídku ZOO. Protože v sousedství zoologické zahrady se nachází rovněž velmi známá botanická zahrada, někteří volí raději návštěvu botanické zahrady a někteří prostě stíhají obojí. Počasí je velmi teplé, ale v zahradě se nachází spousta zeleně i laviček a tak nás čeká příjemná procházka mezi pavilony zvířat. Podstatné je, že na hojně navštěvnou ZOO je pamatováno s mnoha stánky s občerstvením a co je podstatné zejména pro nás starší, je zde také dostatek WC. A tak pomalu míváme zebry, žirafy, antilopy, buvoly, tygry, slony, opice, lachtany a mnoho dalších druhů zvířat i ptáků. Prohlídkou v klidném tempu zaplňujeme celé dopoledne. To už se začínají ozývat také jiné tělesné touhy – hlad a žízeň. Proč jsme si je šetřily? Čeká nás totiž převoz do restaurace pana Jiřího Poláka (s patřičným názvem „U Poláků“), který podniká v oboru gastronomie přes čtyřicet let, a který dovedl kuchařské umění k dokonalosti. Však také získal v roce 2004 titul Osobnost roku v kategorii podnikatel Liberecka. Využili jsme nabídky a všichni se těšíme na pečené mléčné selátko, které pro nás připravil. A výsledek? Skvělé, skvělé, skvělé! (pod čarou musím podotknout, že ceny všech nabízených jídel v této restauraci nepřekračují 100 Kč). Při plánování programu zájezdu nám pan Polák nabídl, že pro nás zajistí návštěvu objektu, kam normálně turisté nechodí. Pouze nám prozradil, že půjdeme dost hluboko pod zem. A tak nás napadaly různá místa – štoly a jiná důlní místa nebo přehrada. To poslední byla pravda! Navštívili jsme přehradu Josefův Důl, která je nejmladší v Jizerských horách. Byla postavena na řece Kamenici v letech 1976 – 1982. Jejím hlavním účelem je akumulace vody pro vodárenské účely pro oblast Liberecka. Vnitřkem hráze nás provedl hrázný Petr Ševčík, který v letošním roce převzal funkci po svém otci Pavlu Ševčíkovi. Ten zde působil od roku 1982. Jednalo se o zajímavou ale náročnou prohlídku hráze přehrady. Nejdříve jsme po kovových točitých schodech sestoupili na samé dno chodby uvnitř hráze (o výtahu jsme si mohli nechat pouze zdát), prošli celou chodbu která se dále svažovala, abychom na jejím konci opět vystoupali a po jiných kovových točitých schodech se „vydrápali“ na povrch. V této chodbě se po celé délce nalézají mnoho přístrojů a zařízení, které měří průsaky a deformace hráze, takže jsme někdy měli pocit, že zdoláváme překážkovou dráhu. Ještě jednu výhodu měla tato návštěva přehrady. V parném dnu jsme se v chodbě dokonale ochladili vlhkým chladným vzduchem. Následoval návrat na naši základnu – Šámalovu chatu. Dále dění nebudu popisovat, neboť večer měl stejný scénář jako předešlý den. I s úprkem před tiplicemi.

Den třetí 5.7.2015

Ráno nás čekala snídaně a balení před cestou domů. Což bylo docela snadné. Tři, čtyři trička, spodní prádlo a šortky nebo kalhoty, neboť díky „tropickému“ počasí více nebylo třeba. Čekal nás ještě docela zajímavý program. Zámek Lemberk byl první zastávkou třetího a posledního dne našeho výletu. Každý zámek je něčím zajímavý. Lemberk tím, že se v něm prolíná několik stavebních stylů, ale také jednotlivé místnosti jsou vždy vybavené nábytkem, poplatným dané době - renesanci, baroku, rokoku, klasicismu a dalším slohům. Prohlídkou zámku nás zasvěceně provedl mladý průvodce, jehož znalosti byly obdivuhodné. A je to! To jsem si neoddychl, že to máme za sebou, ale tak se jmenuje restaurace v Novém Boru, kde jsme měli zajištěný

jednotný oběd – českou klasiku knedlo, vepřo, zelo, vlastně knedlo, vepřo pečené a uzené a červenobílý, to se mi líbí zelo. Restaurace byla zvolena úmyslně, neboť její interiér včetně vlastní budovy byl navržen Bořkem Šípkem, dvorním architektem Václava Havla. Protože Nový Bor je městem sklářů je i tato restaurace propojena se sklářskou dílnou. Prosklenou stěnou jsme po dobu konzumace mohli obdivovat náročnou práci uměleckých sklářů. Jak jsme později zjistili, skláři ve sváteční den nesloužili návštěvníkům restaurace jenom jako atrakce, ale oni skutečně měli hodně práce na zakázkách, které expedují do celého světa. Když jsem viděl hotová díla, ani se nedivím. Protože i poslední plánovaná zastávka byla časově plánovaná, nezbylo nám nic jiného než vyrazit dál do Nového Oldřichova, kde nás kamarádi dobrovolní hasiči čekali v jejich Hasičském muzeu. A dojem? Prostě obdiv, co generace hasičů dokázali v této obci vybudovat. Ve velké hale jsou vystaveny hasičská auta, stříkačky, vybavení, oděvy, přilby a další věci a zařízení, které hasiči ke své bohu libé činnosti potřebují. Nejstarší exponáty pocházejí z roku 1764 a 1770. Pokud se do této oblasti dostanete, doporučuji ke shlédnutí i laikům!

Tím skončil program našeho výletu a vyjíždíme opět směrem domů. V Chomutově ještě krátká zastávka u našeho starého známého „Globusu“, aby si někteří z nás mohli doplnit zásoby, neboť nás čekal ještě jeden svátek - den upálení mistra Jana Husa. A také změna počasí!

Tolik naše dojmy z letošního výletu s hasiči Sboru dobrovolných hasičů Děpoltovice – a příště ?

Mohlo by vás také zajímat

Vědci – káva tělu pomáhá

Káva je po vodě druhý nejrozšířenější nápoj na světě. Nejnovější vědecké studie ukázaly, že konzumace až pěti šálků kávy denně lidskému zdraví neškodí. Ba naopak.

Vyšší věk: Pravidelní konzumenti kávy žijí déle. Shrnutí dvaceti studií, kterých se dohromady zúčastnilo přes 970 000 lidí, odhalilo u pravidelných pijáků kávy o 14 % nižší riziko předčasného úmrtí (z jakýchkoli příčin) – a už dva šálky kávy denně znamenají snížení rizika o 8 procent.

Rakovina jater: Celkem šest studií ukázalo, že čím víc kávy, tím menší je riziko šestého nejrozšířenějšího druhu nádoru, postihujícího hlavně muže. V kávě obsažené sloučeniny kachweol a cafestol působí totiž protizánětlivě a jako přirozená ochrana proti rakovinnému bujení.

Cukrovka 2.typu: U více než milionu účastníků 28 studií, kteří pili denně dva až tři šálky kávy, bylo zjištěno o 21 % nižší riziko vzniku tohoto druhu cukrovky ve srovnání s těmi, kteří kávu pili méně nebo vůbec. Při konzumaci šesti a více šálků se pak riziko snížilo o 33 %. Káva obsahuje kyselinu chlorogenovou, která vylepšuje citlivost na inzulin a metabolizování glukózy, a kyselinu kávovou, zlepšující využití glukózy svalstvem.

Rakovina prostaty: O 10 % nižší riziko výskytu u pijáků kávy prokázalo 13 studií, do kterých bylo zahrnuto více než 530 000 lidí. Konzumace kávy může snížit riziko výskytu i dalších typů rakoviny včetně karcinomu prsu nebo slinivky. Kyselina kávová brání totiž buněčným cestám zapojeným do růstu nádoru.

Každá mince má ovšem dvě strany. Dospělými konzumenty kávy denně a ve velkém množství (5

Studie a více než 100 000 ukázaly, že u lidí, kteří pijí kávu šálků denně), je o 27 % vyšší riziko

Předchozí pozitivní dopady na zdraví má navíc jen klasická černá nebo obyčejná bílá káva. Krémové a slazené kávy, stejně jako ostatní nápoje s vysokým obsahem kofeinu (koly, energetické drinky) zdravé nejsou.

STRÁNKY DĚTEM

Strážci, ochránci a duchové našich hor

Muhu (Jizerské hory)

Jizerské hory dlouho neměly svého dobrého ducha, který by je ochraňoval a bděl nad tím, aby tu lidé nedělali nějakou nekalotu, měli se rádi, pracovali a množili se i umírali, jak káže odvěký zákon věčné a moudré přírody.

Sešli se jednou Krakonoš s Rampušákem a uvažovali, co udělat, aby i Jizerské hory měly svého ochránce. Prohlédli si nejdřív kopce, louky a skály od Smrku po Oldřichovské sedlo a přes Černou Studnici až dolů k Jizeře, kde se do ní vlévá divoká Kamenice a dravý Žernovník. Pak se zastavili na dnešním Muchově, tehdy ještě kopci beze jména, a řekli si: „Tady je to pravé místo. Je odsud vidět široko daleko a dá se odtud vládnout nejen nad všemi kopci, lesy i lukami, ale i nad proradným lidským plemenem.“

Rampušák se svým starším druhem souhlasil, a tak Krakonoš mohl začít čarovat. Nejdříve se na okolní hory snesla mlha, poté vítr, který se rázem změnil na vichřici. Ta začala lomcovat skalami, viklany v horách se začaly kymácet a země se chvěla, jako by uvnitř tisíce obrů přehrabovaly své poklady. A pak se právě v místě, kde stáli oba tajemní vládci sousedních hor, náhle otevřela skála a byl vidět vchod do jakési jeskyně. Když mlha klesla, spatřil Krakonoš s Rampušákem uprostřed podzemí průsvitnou postavu, jakoby spředenou z mlh táhnoucích se nad kamenickým údolím. Měla na sobě namodralý plášť, safíru, a ve tvářích vodové oči, ne jako Knajpě. Voněla již z dálky podobné kořenům buků, které Když se jimi duch dotkl země, cítil přicházel až od Bílého Potoka nebo Černické skály. Když si Krakonoš s Rampušákem prohlédli ducha, jehož stvořili, obrátil se Krakonoš k bytosti v namodralé jeskyni a pronesl několik prorockých slov: „Budeš dbát na to, aby lid v tvém kraji byl pracovitý a spravedlivý, aby chudým křivditi nedal a ve vzájemné lásce žil, nespravedlnost a panovačnost aby trestal a zem řádně obdělával. A abys mohl zblízka pozorovat život lidí a zvířat, smíš na sebe brát nejrůznější podoby a v případě potřeby se můžeš učinit i neviditelným.“

Krakonoš a Rampušák byli se svým dílem spokojeni a už se chtěli s novým druhem rozloučit a poslat ho do jeho zelené říše, když si Rampušák, dobrý duch Orlických hor, náhle vzpomněl: „Na něco jsme zapomněli!“ „Copak to je?“ zeptal se Krakonoš. „Nevíme, jak mu budeme říkat ...“ „Máš pravdu, na to jsem opravdu zapomněl,“ přisvědčil Krakonoš. Byla už noc a odkudsi z Černostudničního hřebene začala houkat sova své táhlé muhúúú. „Co kdybychom ho nazvali Muhu?“ napadlo vládce Krakonoš. A přitom už zůstalo.

Prázdninová básnička

Slunce svítí, řeka volá: dneska už nám končí škola.
Vyrážíme na prázdniny, teď z nás bude někdo jiný.
Nebudem psát úkoly, nemusíme do školy.
Dva měsíce volna máme, co s tím časem uděláme?
Někdo jede na tábor, jiný učí zpívat sbor,
lesních ptáků na palouku, hlavně že jsme přitom venku.
Někdo letí do dálek, chce poznávat celý svět.
Jiný jede k babičce, která bydlí v chatičce.
Ať je to tak nebo tak, budeme si užívat!

STRÁNKY TJ DĚPOLTovice

A1A Okresní přebor mužů – jaro 2015

24.kolo TJ Děpoltovice – FK Verušičky 7:0

Branky: Daniel Hertl 4, Milan Skoupý, Luboš Moravec, Ondřej Čech
Rozhodčí: David Grůza

25.kolo TJ Děpoltovice – SK Kyselka 0:0

Rozhodčí: Rudolf Kozák, ŽK 1:2

26.kolo Čechie Dalovice – TJ Děpoltovice 10:0

Rozhodčí: David Grůza

KONEČNÁ TABULKA 2014/2015

1.	SK Božíčany	26	16	6	4	78:38	54
2	TJ Jáchymov	26	17	2	7	84:46	53
3	Čechie Dalovice	26	16	5	5	100:36	53
4	Baník Pila	26	15	5	6	86:39	50
5	TJ Děpoltovice	26	12	5	9	55:64	41
6	Slavoj Bečov	26	12	3	11	69:60	39
7	SK Kyselka	26	11	5	10	58:56	38
8.	TJ Stružná	26	11	5	10	72:60	38
9.	Jiskra Březová	26	11	3	12	74:72	36
10.	Sokol Chyšě B	26	11	2	13	58:69	35
11.	Ajax Kolová	26	10	3	13	53:70	33
12.	DDM Stará Role B	26	8	3	15	60:78	27
13	FK Verušičky	26	5	3	18	39:132	18
14.	Sokol Útvina	26	0	4	22	31:97	4

Tabulka střelců:

Marcel Petr	SK Božíčany	37 branek
Petr Janáček	TJ Stružná	29 branek
Vitalyi Mykhaylyuk	Čechie Dalovice	22 branek
Vlastimil Šimůnek	Baník Pila	21 branek
Tomáš Hron	TJ Jáchymov	20 branek

Tabulka střelců TJ Děpoltovice

Pavel Bičaník	11 branek
Daniel Hertl	11 branek
Ondřej Čech	7 branek
Milan Skoupý	7 branek
Tomáš Košťál	5 branek

Krátký příběh k zamyšlení

Smůla nebo štěstí?

Před mnoha lety žil jeden starý muž, který měl syna a jednoho koně. Jednoho dne se kůň proboural z ohrady a utekl do hor.

„Upláchl ti kůň?“ řekli sousedé. „To je ale smůla!“ „Proč to říkáte?“ zeptal se stařík. „Jak můžete vědět, že je to smůla?“

Věřte, nevěřte, nazítří večer se kůň vrátil do ohrady, aby se najedl a napil - a přivedl s sebou dvanáct divokých mustangů. Když je farmářův syn uviděl, rychle vyklouzl z domu a zavřel vrata do ohrady.

Jakmile se to sousedé dozvěděli, zvolali: „Třináct koní! Ty máš ale štěstí!“ Ale starý farmář jim odpověděl: „Jak víte, že je to štěstí?“

zvolali: „Třináct koní! Ty máš ale odpověděl: „Jak víte, že je to

Po několika dnech se farmářův syn pokusil osedlat a zkrotit jednoho z koní, ale spadl a zlámal si nohu.

Ještě týž večer si sousedé pospíšili s dalším unáhleným soudem: „Tvůj syn si zlámal nohu. Smůla smůl!“ Ale moudrý stařík znovu namítl: „Jak můžete vědět, jestli je to smůla nebo štěstí?“

A vskutku! Za několik dní přišli verbíři a všechny zdravé mladé muže odvedli do války, ze které se už žádný z nich nevrátil. Farmářův syn se ale díky své zlámané noze zachránil.

